

Reform paa det foreliggende Grundlag, er det end mere ønskeligt at forbyde sig i det. Hvad det i Virkeligheden kommer an paa ved denne Forhandling, er, om man vil eller ikke vil forhandle om det foreliggende Lovforslag, om man vil gaa ind paa en Forhandling med Regjeringen om en Revision af Loldtarifsen for de Positioners Vedkommende, der nærmest have Betydning for den umiddelbare Konsum, paa det af Regjeringen foreslaaede Grundlag, og om at det, der tabes i Statsindtægt ved Afslag paa de almindelige Fornødenhedsgjenstande, atter indvindes ved Forhøielse i Afgiften paa de Gjenstande, som man med et almindeligt Navn pleier at betegne som Luxusvarer eller i alt Fald Varer, som forbruges af den mere velhavende Del af Befolkningen. Det er det, Spørgsmaalet dreier sig om. — Jeg skal altsaa ikke komme ind paa alle disse Enkeltheder, heller ikke paa det stakkels Østespørgsmaal, som synes at have vakt et stærkt Høre, nemlig min Yttring om Østebeskatningen, at den var en god gammel Skat; en Yttring, som jo nærmest var fremtalbt ved en Bemærkning fra det ærede Medlem for Maribo Amt (Frederiksen), som troede at kunne angive, at det var en meget ny Beskatning, og at den kun stammede fra 1863. Det var i Modsetning til dette fremhævede Nye ved Beskatningen, at jeg fremhævede, at den var gammel.

Jeg tror ikke, at nogen af de ærede Lædere med saa stor Bestemthed og Klarhed som det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) har fremhevet, hvad der hidtil har været dette Things Forlangende, naar der har været Tale om en Revision af Loldloven. Det ærede Medlem angav nemlig, at der var tre Formaal, man vilde opnaa. Man vilde en Nedsættelse paa Fornødenhedsgjenstande, man vilde en Regulering af Beskyttelsen, — jeg ser, at det ærede Medlem misser, jeg tror altsaa, at jeg har gjengivet hans Udtalelser rigtig, — endelig vilde man for det Ærde en Erstatning for Nedgangen i Statskassens Indtægt, for saa vidt som den behøvedes, i ny Skatter, i andre Skatter. Jeg har altsaa rigtig opfattet det ærede Medlems Udtalelse, og jeg erkjender ogsaa for mit Vedkommende, at det er et Udtryk for Folkethings-Majoritetens hidtidige Standpunkt. Men naar det ærede Medlem derefter udtalte, at da den nuværende Finansminister ikke var enig med ham eller Thinget paa noget af disse Punkter, saa kunde der ikke være Tale om at komme nogen Begne med Forhandlingen af Loldspørgsmaalet mellem Thinget og Ministeren, saa forekommer det mig at være meget urigtig opfattet af den ærede Læder. Hvad hans første Hovedforbring angaar: Nedsættelse paa Loldagifterne af Fornødenhedsgjenstande, forekommer det mig, at det foreliggende Lovforslag nok som vidner om min Villighed til at følge med ad den Vej. Hvad det andet Punkt angaar: Reguleringen af Beskyttelsen, da maa det ærede

Medlem have overhørt, at jeg udtryffeligt igaa angav, at det ogsaa staar for mig som et Gebet, hvorpaa en Revision vil være nyttig, og at jeg ikke vilde sly det meget betydelige Arbeide, der, som jeg tror, er forbundet med at fremkomme med et efter min Mening brugbart Forslag til Revision paa dette Gebet, men at jeg anser det for unyttigt at udføre dette Arbeide, at fremkomme med dette langt vansteligere Forslag, naar Thinget overhovedet ikke vil gaa ind paa en Revision af Loldloven stykkevis og med den Begrænsning, som for mig er en nødvendig Betingelse for at følge med. Jeg tror altsaa, at hvad det første og det andet Punkt angaar, kan det ikke med Føie siges, at jeg ikke er villig til at forhandle med Thinget, villig til at gaa Thinget i Møde for at naae til en Revision. Men ganske vist kan jeg ikke lige over for den tredje Forbring gjøre det Samme; thi der har det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at der har jeg ikke hidtil yttret nogen Villighed til at gaa Thinget i Møde, og mit Standpunkt er i dette Døielik ganske det samme, som det har været tidligere. Der fremkom fra en anden æret Læder den Bemærkning, — jeg tror, det var fra det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) —, at jeg ikke alene var i saa stor Uoverensstemmelse med dette Thing i disse Spørgsmaal, men at jeg ogsaa var i Uoverensstemmelse med Landstinget. Jeg kan til en vis Grad give det ærede Medlem Ret, men Uoverensstemmelsen, som jeg ogsaa frygter for, at der kunde være tilstede mellem Landstinget og mig, gaar rigtignok i modsat Retning af den, det ærede Medlem omtalte. Jeg har netop af Hensyn til, hvad jeg tænkte om Landstingets Opfattelse af disse Spørgsmaal, været stor Betænkelighed ved at komme frem med det foreliggende Lovforslag, men da jeg som bekjendt ikke mindre ønsker Uoverensstemmelse og Afslutning med dette Thing end med det andet, har jeg dog dristet mig til at bringe det frem for Rigsdagen.

Hvad Spørgsmaalet om Erstatning af Loldintraderne med direkte Skatter angaar, saa maa jeg dog slye til, at mig bekjendt har Landstinget aldrig givet Anledning til den Misforstaaelse, at det under nogen Omstændighed vilde gaa den Vej. Landstinget har været villigt til under det dobbelte Tryk af eller under det dobbelt styldige Hensyn saavel til en Regjering som til den anden Afdeling af Rigsdagen, til Folkethinget, at gaa ind paa at renoncere paa nogen Statsindtægt gjennem Lolden, men jeg tror ikke, at det skal kunne paavises; at Landstinget nogensinde har givet Grund til at formode, at det vilde være villigt til at erstatte Loldindtægterne med direkte Skatter. Derfor det ærede Medlem, der sidder nær mig, og som gjorde den Bemærkning: Det forlange vi heller ikke, har Ret . . . (G. Petersen: Det var ikke mig) jeg nævnte Ingen, jeg sagde kun, at det var et